

berale Regering. Af disse har over 100 udstaaet Tvangsærnsningens Pinsler, fordi de nægtede at tage Føde til sig og paa denne Maade søgt at protestere mod Uretten.

Hvad Kvinderne forlanger.

er ikke Stemmeret til *enhver Kvinde*, men: *Stemmeret til Kvinder paa samme Betingelser som til Mænd*. Der er for Øjeblikket ca. $7\frac{1}{2}$ Mill. Mænd, som har Stemmeret. Fik Kvinderne Stemmeret paa samme Betingelser, vilde Vælgertallet forhøjes med ca. $1\frac{1}{4}$ Mill. — De mandlige Vælgere vilde stadig være i Overtal, Forholdet vilde være omtrent: 6—1. —

Forligs-Forslaget

var et Forsøg, der i indeværende Aar blev gjort i Underhuset for at finde et upartisk Grundlag, hvorfra Sagen straks kunde føres frem til Lov. Forslaget vilde som Lov give Stemeret til ca. 1 Mill. kvindelige, kommunale Vælgere. De Kvinder, som vilde komme i Betragtning, var:

Kvinder som betaler Afgifter og Skatter, og af dem er i London ca.:

87 pCt. Arbejder-Kvinder.

I andre Byer varierer Forholdet mellem 80 og 90 %. Dette Lovforslag gav ikke netop, hvad Kvinderne ønskede, men de blev dog enige om at modtage det som en foreløbig Indrømmelse. Det blev forhandlet i Underhuset, og d. 12. Juli

vedtoges det efter anden Behandling med et Flertal af 110 Stemmer.

Medlemmer af *alle* politiske Partier stemte for det.

Men det standsedes, fordi den liberale Regering forlangte dets fremtidige Skæbne lagt i sin Haand. —

Med andre Ord:

Skønt Underhuset saa tydeligt som noget har givet sit Ønske til Kende, har Mr. Asquith og hans Regering bestemt ikke at ville indrømme Tid til Forslagets videre Behandling.

Som i sin Tid meddelt i »Kv. og Smf.« instillede Kvinderne øjeblikkelig deres Kamp mod Regeringen, da ovennævnte Forligs-Forslag blev fremlagt i Parlamentet, og de erklærede, at de vilde forholde sig rolige, indtil Regeringen, naar Parla-

mentet i dette Efteraar atter traadte sammen, gav Meddelelse angaaende sin Stilling til dette Forslag. Erklærede Regeringen sig uvillig til at viderebefordre det, vilde Kvinderne atter optage deres krigerske Arbejdsmaade. — Allerede den 12. Novbr. svarede en af Ministrene, Sir Edward Grey, paa Forespørgsel af en Deputation af Kvinder, at Regeringen ikke saa sig i Stand til i dette Aar at sætte denne Sag paa Dagsordenen. Man var altsaa for saa vidt klar over Regeringens Holdning, men afventede dog Premierministerens Programtale i Underhuset. Den var bebudet til Tirsdag den 15., den Dag, da Parlamentet traadte sammen, — den blev udsat til Onsdagen og atter til Fredag den 18., da Ministeren endelig fremlagde den for et tæt besat Hus. Den indeholdt ikke et Ord, ikke en Hentydning til Kvindestemmeretten — men den bekendtgjorde, at Parlamentets Opløsning vilde finde Sted den 28. November, idet de Forhandlinger, der var ført mellem Lederne for de liberale og konservative Partier angaaende Overhusets Ret til at forkaste i Underhuset vedtagne Forslag, ikke havde ført til noget Resultat. Nye Valg vilde finde Sted i December.

Kvindernes Deputation.

Paa samme Tid, som denne Meddelelse blev givet i Underhuset, holdt Kvinderne Møde i den nærliggende »Caxton Hall«. Straks efter at være underrettet om Mr. Asquiths Hensigt at lægge Forligsforslaget paa Hylden, bestemte man øjeblikkelig at sende en Deputation til ham.

Den bestod af 300 Kvinder, der deltes i Afdelinger paa tolv. I Spidsen var *Mrs. Pankhurst*, Grundlægger og Leder af det største militante*) Forbund, og *Mrs. Garrett Anderson*, Borgmester i Adleburgh, en af Englands første kvindelige Doktorer og Søster til den bekendte *Mrs. Fawcett*, Præsident for Englands ældste Kvindestemmeretsforbund. Af andre kendte Personer fandtes i Deputationen *Mrs. Cobden-Sanderson*, *Mrs. Neligan*, som er 78 Aar gammel, — *Prinsesse Sophia Duuleep Singh* o. m. a.

Som sædvanlig var Parlamentsbygningen beskyttet af en større Politistyrke, hvis Opgave det var at holde Kvinderne borte. Et Øjenvidne beretter, at det ved

*) Krigerske.